

KOLEM KUKUŘIČNÉHO POLE

Od 9 hod. začínaly kvalifikační jízdy, které rozhodovaly o pozici na startu. To bylo velice důležité, protože se startovalo stylem Le Mans. Což znamenalo seřadit čtyřkolky k mantinelu, stoupnout si na protější stranu a vyčkávat mávnutí startovacího praporu. Pak všichni běží ke své mašině, nasadí trhačku, nastartují a sviští, co to dá. Největší výhodu mají ti, kteří zajeli nejlepší kvalifikaci a stojí nejbliže praporku. To jsme si s Martinem uvědomovali a dali do kvalifikace všechno. Nakonec z toho byl slušný 17. čas. Babán, Pavel, Jarda a Krtek se pohybovali mezi třicátým až čtyřicátým místem. Po nás nastoupili dvouhodinovou kvalifikaci borci z třídy Mondial 12h. My jsme měli jet nedělní dvouhodinovku zvanou Contest. Tato třída byla pořádána nejspíše z důvodu, aby nové týmy posbíraly zkušenosti pro dvanáctihodinovku. Po odjetí jízd byla polední pauza, po níž se slavnostně odstartovala první tříhodinová

» České Accessy se v tvrdé konkurenci neztratily

část Mondialu. Hluk sto deseti čtyřkolek byl ohlušující a zároveň uchvacující. Po pár kolech nešlo rozeznat, kdo je první a kdo poslední.

Z některých mašin se valily čmoudiky už po hodině ježdění. Špatně dopadl i favorit a loňský vítěz Francouz Couprie. Měl nehodu a v závodě dál nepokračoval. Po tříhodinovém řádném výfuku na čtyři hodinky utichly, aby se jezdci mohli připravit na pětihodinovou noční jízdu. Zajímavostí je, že během pauzy se nesmí mašiny servisovat. To určitě přidá na atraktivitě, ale zároveň i na úmrtnosti, která je vcelku značná. Ve 20 hod. se odstartovalo stejným způsobem jako při první jízdě. Celkový vítěz pak vzešel ze součtu všech ujetých kol jednotlivých částí závodu. Po setmění to na trati vypadalo jak roj světlušek. Jeden halogen za druhým se proháněl okolo mě. A nejvíce se mi zalíbilo u jedné z lavic. Pohled na skákající světýlka byl

opravdu nevšední. Depo znaveno z horkého dne utichlo a nabíralo sil na nedělní závod.

SMOLARÍ CONTESTU

Ranní budíček v 7 hodin. Je to tady! Dnes musíme všem ukázat, že jsme nepřijeli do Pont de Vaux na babetě. Záhy přišla studená sprcha. Martin, který startoval, si na bezpečnostní chcípák dal pro rychlejší zasunutí trhačky rozpěrný kolíček. Komisař to ovšem při kontrole bral jako podvod a penalizoval nás dvěma minutami. Po prvním kole, kdy Foxík jel na 7. místě, musel zastavit u časomíry a čekat dvě minuty, než byl opět vpuštěn do závodu. Propadl se do hloubi startovního pole, a musel tak dobývat zpět ztracená místa. Mezitím nastaly potíže Krtkovi. Zkratovaná baterie ho vyřadila ze hry na dalších pět kol a naděje na úspěch pomalu vyhasínala. Přibližně hodinu vydržel Fox drtit soupeře, než

si ukázal o střídání. Blesková akce - prohodit trhačku, dotankovat, přepnout z rukojeti plynu na páčku (Martin jezdí rychlopál, já páčku) a hurá zpět na trať. Na mně bylo dojet zbylou hodinu a dohnat, co se dá. Terén byl už docela rozbitý a uježděná hlína v zatáčkách byla tak pogumovaná, že vypadala jako asfalt. Na dlouhých rovinkách nemohl Access konkurovat nadupaným a o 50 kilo lehčím speciálům, ale v zatáčkách dělal divy. Po 45 minutách jízdy jsem byl vybidnut k dotankování. Nechtě nic riskovat, jsem raději zastavil v depu, doplnil palivo a předal stroj Foxovi na zbývajících tři kola. Martin dojel do cíle jako osmý, což všechny uspokojilo vzhledem k nepodařenému úvodu. Nemilý překvapení přišlo, když pořadatelé vybrali pár mašin, aby přeměřili hluk. 106 decibelů nám přineslo další dvě minuty penalizace. I přes vysvětlování, že tlumič vložka nevydržela a vylétala z výfuku, jsme je nepřemluvili. Jejich argument zněl: měli jste si quad během závodu opravit. Znamenalo to posun na 16. místo. Babán s Pavlem skončili 29. a Jarda s Krtkem na 59. místě. I tak jsme byli spokojeni a obohaceni o nové zážitky a zkušenosti. Při vyhlášení jsme s Martinem vyfasovali poháry a ani nevím, za co byly (mluvili při tom francouzsky). Asi za největší smolaře Contestu.

Zhlédli jsme ještě start poslední části dvanáctihodinovky, sbalili věci, vykoupali se naposledy v řece a vyrazili směr Česká republika. Celý týden jsem vstřebával zážitky z tohoto „výletu“ a promítal si proběhlé události. Doufám, že Olda z ASP Group uskuteční své plány a vyrazíme příští rok už jako závodníci 12 hodin PONT DE VAUX.

Text: Michal Prskavec von Rus
Fotky: ASP Group